

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/199/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415202511
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415202511.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom Malý trh 2/A, Bratislava, IČO: 35 886 013, právne zastúpeného spoločnosťou Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti odporcovi: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. N. XXX, právne zastúpenému JUDr. Jozefom Polákom, so sídlom A. XXXX, N. L., v konaní o zaplatenie 8.254,92 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/122/2015-78 zo dňa 6. apríla 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 590,20 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol a náhradu trov konania odporcovi nepriznal.

Svoje rozhodnutie dôvodil, že žalovaný nárok má svoj základ v Zmluve o splátkovom úvere č. 0323928946 (ÚZ), ktorú odporca uzavrel dňa 15.01.2009 s právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa, a.s. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru (druh úveru - spotrebný úver - bezúčelový) jednorazovo a bezhotovostne vo výške 13.000,- eur s úrokovou sadzbou fixnou do splatnosti 15,10 % p.a. v deň uzavretia zmluvy, pri RPNM 17,18 %, s dohodnutým poplatkom za správu úveru 60,- Sk (1,99 eur) a spracovateľským poplatkom 189,17 eur. V zmluve bolo dohodnuté zaplatenie úveru v 119 mesačných splátkach, s výškou splátky istiny 213,87 eur, so splatnosťou prvej splátky istiny 20.02.2009, s konečnou splatnosťou úveru 20.12.2018 a splatnosťou úrokov mesačne, v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania - inkasom z inkasného účtu uvedenom v zmluve na v ÚZ uvedený účet dlžníka. Celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené sumou 12.734,25 eur a v zmluve bola uvedená priemerná hodnota RPNM 12,81%. Čl. II. bod 2 ÚZ obsahuje vyhlásenie odporcu, že sa oboznámil so súčasťami ÚZ, ktorými sú VOP (Všeobecné obchodné podmienky postupcu s účinnosťou od 01.08.2002), Úverové podmienky (Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007), Sadzobník a Podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle ÚZ poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. V uvedenom bode je súčasne uvedené vyhlásenie odporcu, že bol postupcom písomne informovaný o zmluvných podmienkach podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to prostredníctvom Formuláru o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere. Okresný súd konštatoval, že predmetná ÚZ je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali (ako veriteľ, ktorý je bankou a konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a ako dlžník

- spotrebiteľ - fyzická osoba nekonajúca pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), spotrebiteľskou zmluvou a poskytnutý úver je spotrebiteľským úverom podľa zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase jej uzavretia (ďalej len "ZoSÚ"). Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ aj ustanovenia OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu postupcu so žalovaným. Pritom podľa okresného súdu nie je podstatné, podľa akého predpisu mala byť daná zmluva uzatvorená, pretože aj v prípade, ak bola uzavretá podľa iného právneho predpisu ako OZ, aj v takom prípade je potrebné s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ aplikovať na takúto zmluvu ustanovenia § 52 a nasl. OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách, bez ohľadu podľa akého predpisu boli uzavreté, sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na citované ustanovenie § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Ďalej okresný súd dôvodil, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSÚ v § 4, ktorý v ods. 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve (jej nedostatok je sankcionovaný neplatnosťou zmluvy) a v ods. 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy (okrem všeobecných náležitostí podľa ustanovenia § 43 OZ). Nedostatok týchto náležitostí, konkrétne ktorejkoľvek z náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) nemá s poukazom na § 4 ods. 3 písm. a) ZoSÚ za následok neplatnosť zmluvy (za predpokladu, že na základe takej zmluvy bol spotrebiteľský úver poskytnutý a spotrebiteľ ho začal čerpať), ale spôsobuje ten následok, že úver na podklade úverovej zmluvy, v ktorej absentuje ktorákoľvek z uvedených náležitostí, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd poukázal na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, z ktorého vyplýva, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere má byť o. i. zrejma ako výška splátky istiny poskytnutého úveru, tak aj výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. Túto náležitosť, pokiaľ ide o uvedenie, aká konkrétna má byť výška mesačnej splátky samotnej istiny a koľko predstavuje výška mesačnej splátky dojednaných úrokov a koľko výška mesačnej platby poplatkov včítane nákladov postupcu spojených s úverom (ako je to bez bližšej konkretizácie - rozčlenenia uvádzané v časti I. pod I. "Základné podmienky" pri výške mesačnej splátky "istiny" a jej splatnosti), predmetná ÚZ neobsahuje, keďže obsahuje len uvedenie výšky súhrnnej splátky (označená dokonca "len" za splátku istiny, hoci nešlo len o splátku istiny, ale aj úrokov), ktorá je u každej z počtu 119 splátok splatných v období od 20.02.2009 do 20.12.2018 uvedená vo výške 213,87 eur mesačne. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že neurčito v zmluve uvedená splatnosť úrokov, ktoré mali byť splatné (na rozdiel od vyčíslených mesačných splátok istiny splatných k 20. dňu v kalendárnom mesiaci) až v posledný deň kalendárneho mesiaca. To, že mesačné splátky v sebe zahŕňali nielen splátku úverovej istiny, ale aj (ak nie aj niečo ďalšie) splátky úrokov, potvrdzuje to, že súčet 119 mesačných splátok po 213,87 eur predstavuje až 25.450,53 eur, t.j. o 12.450,53 eur viac ako výška poskytnutého úveru (skutočná istina úveru). Pritom ako už bolo uvedené podľa ÚZ, mali byť úroky splatné neskôr ako splátka istiny úveru, ktorá v sebe obsahovala aj splátku úrokov. Podľa ÚZ mali celkové náklady spojené s úverom (navýšenie) predstavovať 12.734,25 eur. Ak sa však k súčtu mesačných splátok (25.450,53 eur) pripočíta ako náklad poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne, čo pri 119 mesačných splátkach predstavuje 236,81 eur a ako ďalší náklad spracovateľský poplatok 189,17 eur, celkový súčet uvedených súm predstavuje až 25.876,51 eur, čiže ide o navýšenie úverovej istiny až o 12.876,51 eur, čo je viac o 142,26 eur než v ÚZ vyčíslené celkové náklady spojené s úverom. Pri takýchto celkových nákladoch (25.876,51 eur) je výška RPNM 17,30 % (viď výpočet podľa kalkulačky RPNM na internetovej stránke www.ekonomika.sme.sk - č.l. 35 spisu). Z toho vyplýva, že okrem absencie rozčlenenia súhrnnej mesačnej splátky v ÚZ na to, koľko z nej má pripadnúť na splátku úverovej istiny a koľko na splátku úrokov, v ÚZ bola nesprávne uvedená aj výška celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia ÚZ - t.j. náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, ktorej nedostatok je sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Rovnako nesprávne bola uvedená aj RPNM (náležitosť taktiež podľa § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ), a to v neprospech spotrebiteľa, keď nebola vo výške 17,18 %, ale 17,30 %. Nesprávne uvedené celkové náklady a RPNM, a to v neprospech spotrebiteľa možno dať na rovnakú úroveň, ako keby tieto náležitosti neboli vôbec uvedené. Pokiaľ ide o vyslovený právny záver, že úver poskytnutý odporcovi predmetnou ÚZ je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov pre nedostatok náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ (keďže ako už bolo uvedené z ÚZ vyplývajúcej „len" súhrnnej splátky nie je zrejme, koľko z každej jednotlivéj splátky predstavuje splátka na istinu úveru a koľko splátka na zmluvné úroky a koľko na prípadné poplatky), okresný súd

poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25.09.2014 sp. zn. 9Co/755/2014 a Krajského súdu v Trenčíne z 25.06.2014 sp. zn. 6Co/523/2014, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia k danej otázke o. i. poukázal na to, že "účelom úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone slovami "výška, počet a termíny splátok" viaže ku každej z tam uvedených položiek teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Okresný súd dospel k záveru, že úver, ktorého zostatok je predmetom konania, je bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce (resp. nesprávne uvedené) náležitosti vyžadované kogentnými ustanoveniami ZoSÚ, navrhovateľovi vzniklo právo na vrátenie rozdielu medzi poskytnutými a vrátenými prostriedkami. Okresný súd preto skúmal, či takýto kladný rozdiel existuje. Ďalej dôvodil, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa zosplatnil úver ku dňu 11.03.2014, pričom súd konštatuje, že toto zosplatnenie bolo dôvodné, pretože v deň vyhotovenia oznámenia o zosplatnení (12.03.2014) bol odporca nepochybné v omeškaní so zaplatením splátok úveru, ktorý prestal splácať po 25.07.2013. V čl. 7.6.1 VOP právneho predchodcu navrhovateľa bolo zakotvené právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pri omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní. Keďže k zosplatneniu úveru došlo v marci 2014, kedy bol odporca v omeškaní so zaplatením viac ako troch splátok bola splnená podmienka pre zosplatnenie uvedená v § 53 ods. 9 OZ, ktoré ustanovenie pre spotrebiteľský charakter danej zmluvy na prejednávajúcu vec dopadá. Pokiaľ ide o konštatovanie omeškania, z listinných dokladov, ktoré predložil navrhovateľ, ako aj z jeho vyjadrenia vyplýva, že odporca do 24.07.2013 zaplatil spolu sumu 10.686,77 eur (čo v prepočte na splátky predstavuje cca 50 splátok) a mal zaplatiť 11.548,98 eur (54 splátok splatných od 20.02.2009 do 20.07.2013 po 213,87 eur). Odporca vo svojej výpovedi potvrdil, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru obdržal, rovnako ako výzvu od Slovenskej sporiteľne, ktorá oznámeniu predchádzala. Keďže v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru bol odporca vyzvaný na vrátenie zostatku úveru v lehote 15 dní od jeho prevzatia, okresný súd akceptoval navrhovateľom tvrdený dátum omeškania 28.03.2014, ktorý odporca nerozporoval. Do dňa 28.03.2014 odporca zaplatil spolu sumu 10.790,23 eur, ako to vyplýva z výpisov z účtu. Navrhovateľ pritom odporcovi poskytol sumu 12.810,83 eur, keďže úver bol dohodnutý v sume 13.000,- eur a 189,17 eur bol spracovateľský poplatok. Rozdiel medzi sumami 12.810,83 eur a 10.790,23 eur predstavuje 2.020,60 eur, a to je suma, ktorú mal odporca povinnosť vrátiť v čase zosplatnenia úveru. Ak tak neurobil, dostal sa do omeškania a navrhovateľovi vznikol nárok na úrok z omeškania. Okresný súd ďalej konštatoval, že ako vyplýva z vyjadrenia navrhovateľa na čl. 46 spisu, odporca začal vykonávať mesačné úhrady po 150,- eur, tak, že tieto zaplatil dňa 02.07.2014, 04.08.2014, 03.09.2014, 18.09.2014, 23.10.2014, 05.12.2014, 12.12.2014, 14.01.2015, 24.02.2015, 18.03.2015, 23.04.2015, 29.05.2015 a 29.06.2015, navrhovateľovi vzniklo právo na úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne (podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3a nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013. Spolu uvedené úroky z omeškania predstavujú podľa okresného súdu 127,37 eur. Nakoľko však navrhovateľ po vyššie uvedených 150,- eur mesačných úhradách v období od 02.07.2014 do 29.06.2015, ktorých bolo celkovo 13, začal vykonávať ďalšie úhrady vo výške 320,- eur mesačne, ktoré úhrady podľa navrhovateľa vykonal dňa 23.07.2015, 24.08.2015 a 24.11.2015, je zrejmé, že odporca navrhovateľovi zaplatil aj predmetný úrok z omeškania. Podľa vyjadrenia navrhovateľa odporca celkovo zaplatil 13.700,23 eur (10.790,23 eur do 24.03.2014 a potom 2.910,- eur do 24.11.2015). Podľa okresného súdu je potom nepochybné, že odporca navrhovateľovi vrátil skutočne poskytnutú sumu 12.810,83 eur a ak zaplatil 13.700,23 eur, nad poskytnutú sumu zaplatil ešte sumu 889,40 eur. Priznanie úroku z omeškania za obdobie od 28.03.2014 do úplného vrátenia zostatku poskytnutej sumy, ktoré nastalo dňa 22.07.2015 v celkovej sume 127,37 eur, už potom neprichádza do úvahy. Okresný súd poukázal na to, že odporca na pojednávaní predložil doklady o tom, že úhrady v sume 320,- eur vykonal aj 25.09.2015, 25.10.2015, 21.12.2015, 26.01.2015 a 14.03.2015, čo spolu predstavuje 1.600,- eur. Nakoľko pre rozhodnutie o veci nebolo potrebné zisťovať, či navrhovateľ tieto úhrady aj eviduje (navrhovateľom doposiaľ evidované úhrady odôvodňujú zamietnutie návrhu aj bez ďalších preukázaných úhrad), okresný súd nepovažoval za potrebné zisťovať stanovisko navrhovateľa k týmto úhradám, tak ako to navrhovala právna zástupkyňa navrhovateľa. Vzhľadom na nedôvodnosť celého návrhu, súd rozhodol o jeho zamietnutí.

Podľa takéhoto výsledku konania právo na náhradu trov konania vzniklo odporcovi, ako v spore úspešnému účastníkovi konania, a to podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., keďže odporca si žiadne trovy konania neuplatňoval a žiadne mu nevyplývajú ani z obsahu spisu, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý namietal, že sa nestotožňuje s názorom okresného súdu, nakoľko okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Namietal, že tvrdenie okresného súdu o nesprávnom výpočte RPMN okresný súd žiadnym spôsobom nepreukázal a ani nevysvetlil. Namietal tiež, že množné číslo „splátok“ uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch nemá vzťah k druhej časti vety, že má byť v zmluve o splátkovom úvere uvedená samostatná splátka istiny, samostatná splátka úroku a samostatná splátka iných poplatkov, ako tvrdí okresný súd. K takémuto záveru podľa odvolateľa odporuje nielen banková prax, ale aj iné ustanovenia zákona, ako napríklad Občiansky zákonník, Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., ktorý nahradil zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou ku dňu 10.06.2010. Občiansky zákonník obsahuje len pojem splátka a nie pojem splátka istiny, splátka úveru a splátka poplatku. Zákonodarcu v analyzovanom zákone jednoznačne používa aj na iných miestach pojem splátka v jednotnom čísle, zahŕňajúc aj istinu, aj úroky, aj prípadne ďalšie poplatky. Podľa navrhovateľa dátum, alebo čiastka splátky istiny, ktorú má spotrebiteľ uskutočniť, sa nedá zistiť, ale sa iba predpokladá, že sa uskutoční k najskoršiemu dňu uvedenému v zmluve o spotrebiteľskom úvere a vo výške najnižšej splátky, ktorá je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluva uzavretá na dobu určitú nemusí v čase uzavretia obsahovať presné určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na čiastku splátky istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Poukázal tiež na to, že argumentácia okresného súdu ohľadne nesprávneho výpočtu RPMN vychádza z internetovej stránky www.ekomonika.sme.sk, avšak tento výpočet je len orientačný, pričom rozdiel vo výške RPMN nie je zásadný, keďže v zmluve je uvedený údaj 17,18 % a prvostupňový súd uviedol údaj 17,30 %. Uviedol tiež, že RPMN sa vypočítava prostredníctvom certifikovaného bankového systému. Taktiež dôvodil, že odporca skutočne uhradil platby vo výške 1.600,- eur, avšak boli uhradené na iné číslo účtu, z ktorého sa do systému platby pravidelne neevidujú. Preto oznámil, že tieto platby započítal na istinu, aby sa čo najviac zmenšilo úrokové zaťaženie odporcu.

K odvolaniu sa vyjadril odporca tak, že prvostupňový súd sa dostatočne zaoberal tvrdeniami navrhovateľa a dospel k správne záveru. Prvostupňový súd pritom riadne a vyčerpávajúcim spôsobom svoje rozhodnutie odôvodnil.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, resp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Skutkové a právne závery prvostupňového súdu, týkajúce sa právnej relevantnosti spôsobu uzavretia a vzniku zmluvy o úvere, sú správne, keďže prvostupňový súd ustálil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že odporca zaplatil navrhovateľovi istinu aj úrok z omeškania. Odporca celkovo zaplatil 13.700,23 eur, čiže navrhovateľovi vrátil skutočne poskytnutú sumu 12.810,83 eur. Nad poskytnutú sumu zaplatil ešte 889,40 eur.

Podstatnou a rozhodujúcou skutočnosťou, na ktorej založil a odôvodnil svoje rozhodnutie okresný súd, je nedostatok zákonom predpísaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., platného a účinného v čase uzavretia zmluvy. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch okrem iného presnú špecifikáciu náležitostí takejto zmluvy, vrátane výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nedostatok niektorej z uvedených náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) cit. zák. nesankcionuje neplatnosťou zmluvy. Takúto zmluvu pokladá zákon za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo mu bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Osobitná ochrana spotrebiteľa, ak niektorý z údajov uvedených vyššie absentuje, spočíva v tom, že takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úvahy, ktorými odvolateľ argumentoval vo svojom odvolaní, týkajúcich sa výkladu a aplikácie ustanovenia § 4 ods. 2 cit. zák.

podľa názoru odvolacieho súdu nemajú oporu v týchto ustanoveniach a právne závery, ktoré z nich odvolateľ vyvodil, nie sú dôvodné. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a taktiež konečnú splatnosť úveru, možno dospieť len k takému záveru, že v tomto prípade ide o obligatórne náležitosti s následkom vyvolávajúcim stav, kedy je úver nutné vyhodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov. Účelu zákonnej úpravy, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana slabšieho účastníka právneho vzťahu, zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý viaže každý z údajov tam uvedených, jednak k istine, ako i k úrokom, resp. k poplatku.

Na základe uvedeného potom okresný súd správne skutkovo a právne vec posúdil. Svoje rozhodnutie náležite k zistenému skutkovému stavu odôvodnil, pričom odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok okresného súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol okresný súd.

Pokiaľ odvolateľ namietal, že rozdiel medzi výškou RPMN uvedenou v zmluve a ustálenou prvostupňovým stupňom nie je zásadný, a preto nemôže byť sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, odvolací súd konštatuje, že primárnym dôvodom pre vyhodnotenie zmluvy ako bezúročnej a bezpoplatkovej, bol dôvod uvedený v § 4 ods. 2 písm. i) cit. zákona, pričom tento samotný dôvod má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a preto hodnotenie okresného súdu podľa § 4 ods. 2 písm. j) cit. zákona vyhodnotil odvolací súd ako nadbytočné a odvoláciu námietku ako nedôvodnú.

Rovnako odvolací súd potvrdil výrok o trovách, ktorý vykazuje vecnú správnosť a odvolacími námietkami nebol napadnutý.

O trovách rozhodol súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p., v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešný v odvolacom konaní bol odporca, ktorému prináleží náhrada trov odvolacieho konania vo výške 590,20 eur, a to za úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 237,34 eur, príprava a prevzatie zastúpenia 237,34 eur, režijný paušál vo výške 8,58 eur a 20 % DPH vo výške 49,18 eur. Vo vyčíslení náhrady trov právneho zastúpenia odporcu nezistil odvolací súd žiadne nesprávnosti, a preto mu ich priznal v uplatnenej výške, keď vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to najmä z ustanovenia § 10 ods. 1, 2 v spojení s § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 cit. vyhlášky.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ak to zákon pripúšťa v lehote dvoch mesiacov od doručenia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).